

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Framtidens bioekonomi är global – rapport från Sitra
 - ”Vad är det för ett problem vi håller på att lösa med hjälp av starka primärkommuner?”
 - ”Fungerande närdemokrati förutsätter representanter med lokalkännedom”
 - Österby får inte tillhöra Nykarleby – inte nog med juridiska grunder och hållbara motiveringar anser finansministeriet
 - Demokratin måste ha trovärdiga försvarare – om att sopa rent framför sin egen demokratiska trappa
 - ”Lokalsamhället är starkt på 2030-talet” – professor Hannu Katajamäki blickar in i framtiden
 - Läs även detta: **Norska regeringen anser sig ha lång meritlista över insatser i landets regionutveckling* **Skördefest och Matfest lockade tiotusentals besökare* **Pernå skärgård får snabb webbuppkoppling* **Stor Slow Food Festival med kock-kändisar hålls i Fiskars under veckoslutet* **Landsbygdsens turismutvecklare håller träff i Helsingfors*
-

Cit: ***”Regeringen kör i gång en våldsam kommunreovering. Förnyarna bör komma ihåg kommuninvånaren.”***

Suomen Kuvalehti som anser att maktspel och partipolitik hittills har bromsat förnuftiga kommunsammanslagningar (Hufvudstadsbladet 18.9).

”Genom att slå ihop kommuner kring naturliga pendlingsområden sparar man knappt någonting. Antalet människor och deras grundläggande behov är fortfarande desamma.”

Kommundirektören i Janakkala Anna-Mari Ahonen, frontfigur i kommunupproret, som menar att administrationens andel av kommunens utgifter är kring 3-4 procent och att sparpotentialen är 0,03-0,04 procent. Enligt Ahonen handlar den här kommunreformen om gränser och kommer inte att realiseras. Vi måste i stället börja tala om kostnadseffektivitet och om hur vi kan effektivera produktionen av tjänster (Hufvudstadsbladet 24.9).

”Om jag fick bestämma skulle jag välja time out.”

Professorn i kommunalpolitik vid Tammerfors universitet Arto Haveri om att en kommunreform är arbetskrävande och har omfattande verkningar, så det lönar sig inte att handla oöverlagt. Man borde åtminstone föra en ordentlig diskussion om hur vi önskar att kommunernas roll skall utvecklas i framtiden. Idén om den kommunala

självstyrelsen har redan en tid varit bortslarvad (webbkolumn 14.9 på Kommunerna.net).

FRAMTIDENS BIOEKONOMI ÄR GLOKAL – RAPPORT FRÅN SITRA

I framtiden kommer människors välfärd att bygga på hållbart och mångsidigt utnyttjande av förnybara naturresurser – maten, energin och näringsämnen är närproducerade. Det råder en efterfrågan på hållbara och lokala bioekonomiska lösningar som höjer självförsörjandegraden i fråga om energi och näringsämnen, en skiftning från produktionstänkande till intelligent förvaltning av naturresurserna som innebär en möjlighet för hela Finland. Vad gäller framtidens bioekonomi, så är den global, alltså både global och lokal. I en lokal bioekonomi produceras en del förnödenheter – såsom livsmedel och energi – lokalt, nära råvarukällorna och kunderna. Det uppkommer inga onödiga transporter och produkterna kan återanvändas på ett effektivt sätt. Visionen om framtidens bioekonomi baserar sig på rapporten *Distributed Bio-Based Economy – Driving Sustainable Growth*, i vilken bioekonomin i samhället beskrivs år 2050. Rapporten har givits ut av Jubileumsfonden för Finlands självständighet Sitra och utarbetats av Gaia Consulting Oy. Trots att man i framtiden kan uppfylla de grundläggande behoven med lokala resurser, kommer man alltjämt att utbyta specialprodukter och tjänster på världsmarknaden, vilket också gäller de varierande och multiplicerbara succékoncepten inom bioekonomin. Den lokala produktionen länkas effektivt till det globala systemet, även via intelligenta energinätverk eller motsvarande. ”*Globalt och lokalt, centraliserat och decentraliserat är ingalunda motpoler, utan komplement till varandra. Utmaningen för beslutsfattarna består i att hitta den optimala kombinationen av global och lokalt*”, säger Eeva Hellström, som är direktör för Sitras program *Landmärken*. Inom bioekonomin, som är en sektor med framtidspotential, har man inte tagit fasta på de affärsmöjligheter som finns bl.a. i materiekretsloppet av biomassa. Kretsloppets betydelse för bioekonomin betonas i Sitras webbenkät sommaren 2011 för internationella bioekonomiexperter, där respondenterna ansåg att det viktigaste elementet inom bioekonomin var ett hållbart vatten- och näringskretslopp, inte biomassan. Det kräver emellertid genomgripande förändringar i samhället för att ta tillvara möjligheterna i ett hållbart materiekretslopp. Man behöver nya insikter i hur centraliserade och decentraliserade system kan komplettera varandra. Enligt Hellström är bioekonomi mycket mer än bioenergi, bioförädling eller bioteknik. Den kan ses som ett nytt sätt att tänka och agera, en förändring som gäller hela samhällssystemet. Som en samhällsstrategi kan bioekonomin vara i nyckelposition i kampen mot det moderna samhällets utmaningar, t.ex. klimatförändringarna och de krympande naturtillgångarna. Bioekonomin utvecklas inte automatiskt till en nationell styrkefaktor, utan man behöver dels helt nya strukturer och en ny infrastruktur, dels nya konsumtionsvanor. Den allt hårdare konkurrensen om råvaror är en av de största stötestenarna för bioekonomins utveckling, vilket skapar spänningar inom sektorn och försvårar en övergripande utveckling av den. *Uppgifterna är från Sitras meddelande (från 15.9) som kan läsas i sin helhet under webbadressen http://www.sitra.fi/sv/Aktuellt/huvudnyheter/Tiedote_20110915_Maamerkit_bioekonomin+stiller+den+centraliserade+samhallsstrukturen.htm. Rapporten och den internationella webbenkäten *Challenges for the Future Bio-Economy – Results of an international web-survey* finns på http://www.sitra.fi/julkaisut/muut/Distributed_BioBased_Economy.pdf respektive <http://www.slideshare.net/Maamerkit/bioeconomy-challenges>.* Jubileumsfonden för Finlands självständighet Sitra är en offentlig, rättslig fond, vars uppgift är att bygga morgondagens framgångsrika Finland. Man förhåller oss proaktivt till förändringskrafterna i samhället och föregriper deras effekter på finländarna. Genom praktisk verksamhet tar man fram nya handlingsmodeller och stimulerar affärsverksamhet som siktar på hållbar välfärd.

”VAD ÄR DET FÖR ETT PROBLEM VI HÅLLER PÅ ATT LÖSA MED HJÄLP AV STARKA PRIMÄRKOMMUNER?”

Man kan inte påstå att det inte skulle finnas saker man är rätt säker på, för vi vet att kommunens geografiska storlek och invånarantal har betydelse, och vi vet att det lönar sig att söka den optimala storleken i första hand för enskilda uppgifter. Vi vet att beslutsfattandet i nätverksbaserat kommunalt samarbete kan stampa på stället på grund av konflikter, något som gäller många andra saker som har att göra med samarbete och sammanslagningar och ledningen av dem. Men en stor kommunreform är så komplicerad att det är ytterst vanskligt att förutspå betydelsen av den. För forskningen är det här ett intrikat problem som är svårt att definiera, och för vilket sambanden mellan orsak och verkan till stor del är okända när man försöker lösa problemet. *”Vad är det egentligen för ett problem vi håller på att lösa med hjälp av starka primärkommuner?”* I en stor kommunreform liksom i många andra förvaltningsreformer är det i grunden fråga om att välja ut vad uppmärksamheten skall inriktas på, eftersom vår kapacitet att ta upp komplicerade frågor är begränsad, får vi lov att koncentrera uppmärksamheten bara till vissa perspektiv. På samma sätt kan vi nå vissa mål, men ofta på bekostnad av något annat, för det är ytterst svårt att skapa en reglering som tjänar flera olika syften samtidigt. Genom att skapa kommuner som sammanfaller med pendlingsområdena, kan man t.ex. åstadkomma förnuftigare samhällsstrukturer för stadsregionerna, men å andra sidan växer kommuninvånarnas avstånd till förvaltningen och detta försöker man kompensera med andra mönster för representativ demokrati. Kommunreformen är arbetskrävande och har omfattande verkningar, så det lönar sig inte att handla oöverlagt. Det borde åtminstone föras en ordentlig diskussion om hur vi önskar att kommunernas roll ska utvecklas i framtiden. Det största problemet inom den kommunala förvaltningen har varit svårigheten att göra lokala val, exempelvis när det gäller resursallokering, och enbart storkommuner löser inte det här problemet. Hade kommuninvånarna hade en reell valmöjlighet på lokal nivå, skulle detta sannolikt föra med sig ett intresse för gemensamma angelägenheter, men nu är situationen den motsatta. Valen är bestämda på förhand, och därför är det förståeligt att intresset för att agera och rösta avtar. *Uppgifterna är från en kolumn (från 14.9), skriven av professorn i kommunalpolitik vid Tammerfors universitet Arto Haveri, på webbplatsen Kommunerna.net och finns under adress <http://www.kommunerna.net/sv/databanker/nyhetsbrev/kolumner/2011/Sidor/2011-09-14-Haveri.aspx>. Se även Vasabladets nätupplaga om att pendlingsområden bara är ett kriterium för kommunindelning under adress <http://www.vasabladet.fi/Story/?linkID=172323>.*

”FUNGERANDE NÄRDEMOKRATI FÖRUTSÄTTER REPRESENTANTER MED LOKALKÄNNEDOM”

En fungerande närdemokrati förutsätter att kommuninvånarna har representanter med lokalkännedom, samt förståelse för deras behov i de beslutande organen. Utan lokalkännedom är det inte möjligt att driva frågor på ett övertygande sätt, så det vore klokt att ta folkets oro för förlorat inflytande på allvar. Den är helt säkert befogad, för i en stor centraliserad kommun skulle många enskilda invånare förlora den röst som driver just deras hjärtefrågor. Det vore även klokt att ta oron för en försämrad service på allvar, ty folks behov av service ser inte likadant ut på vår svenska landsbygd som i staden. Det är nu hög tid att övergå från klichépolitik till substanspolitik, och budskapet har med all säkerhet gått fram. Alla kommuner i regionen har förstått allvaret i regeringens intentioner – beredskapen att delta i utvecklingsarbetet är hög. För att komma framåt i arbetet, måste man emellertid ner på verkstadsgolvet och göra en inventering av verkligheten. Det är dags att ta itu med uppgörandet av den efterfrågade regionala utvecklingsstrategin, vilken skall omspänna alla samhällsområden, allt från basservice till näringslivsutveckling. Åtgärderna i en sådan strategi

är genomförbar, oavsett hur kommunkartan ser ut. Ett helhjärtat strategiarbete förutsätter dock att tankarna på kommungränserna läggs åt sidan och att de rätta eldsjälarna med ett verkligt intresse för regionens bästa åtar sig uppdraget att leda arbetet. Att fortsättningsvis tala om tvångssammanslagningar, som om det fanns ett alternativ, är löjeväckande med tanke på att alternativet är att tvingas gå samman frivilligt. *Uppgifterna är hämtade från en debattartikel, skriven av ledamoten i Korsholms kommunfullmäktige Lena Gammelgård, i Vasabladet (16.9).*

ÖSTERBY FÅR INTE TILLHÖRA NYKARLEBY – INTE NOG MED JURIDISKA GRUNDER OCH HÅLLBARA MOTIVERINGAR ANSER FINANSMINISTERIET

Finansministeriet har förkastat österbybornas ansökan om att få byta kommun från nybildade Vörå till Nykarleby. Ministeriets kommunavdelning har konstaterat, främst med hänvisning till kommunindelningens fjärde paragraf, att det inte finns tillräckliga juridiska grunder och hållbara motiveringar för att låta gränsbyn Österby gå över till Nykarleby. Ett annat vägande skäl är att fullmäktige i nybildade Vörå (Oravais fusionerades med Vörå-Maxmo) med mycket klar majoritet, 37-11, har motsatt sig en gränsjustering. Enligt Vörås kommundirektör Christina Öling kommer ministeriebeslutet inte som någon överraskning. Hon är glad att de får ha kvar Österby, för de behöver alla sina invånare och har inte råd att avvara några. Österbys representant i Vörå kommunfullmäktige Jan-Erik Stenroos är personligen beredd att leva med beslutet och acceptera situationen, men menar att för österbybornas vidkommande känns det bittert att man på både kommunal och statlig nivå förbisett den massiva folkviljan i byn. Österby byråds ordförande Alf Häggblom är väldigt besviken över beslutet och menar att man haft goda argument, men att det inte har räckt till. Man har heller inte hunnit träffa den nya kommunministern. Hade Oravais ha tagit upp den här frågan i fusionsförhandlingarna med dåvarande kommunen Vörå-Maxmo, skulle utgångsläget ha varit ett annat. Man kommer nu att undersöka, hur man skall gå vidare. Det kan bli fråga om att föra ärendet till HFD. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Joakim Snickars, i senaste veckas fredagsupplaga (23.9) av Vasabladet och Österbottens Tidning. En kortfattad text finns på nätupplagorna under <http://www.vasabladet.fi/Story/?linkID=172426> respektive <http://www.ot.fi/Story/?linkID=172428>. Se även text om kommunindelningens lagen på http://hankinnat.fi/k_peruslistasivu.asp?path=255;264;15297;17725;18959. Österbyborna höll en folkomröstning 8.11.2009 om de vill höra till Nykarleby eller Oravais (kommungränsen delar ursprungsbyn Pensala så att delen i Nykarleby heter Pensala och delen i Oravais Österby). En klar majoritet ville ansluta byn till Nykarleby, ifall Oravais sade ja till fusion med Vörå-Maxmo.*

DEMOKRATIN MÅSTE HA TROVÄRDIGA FÖRSVARARE – OM ATT SOPA RENT FRAMFÖR SIN EGEN DEMOKRATISKA TRAPPA

I debatten om kommunstrukturen används demokratiargumenten flitigt. Regeringen, som agerar med de folkvalda riksdagsmännens mandat, hävdar att starka primärkommuner är mer direktdemokratiska än indirekta kommunalförbund, vilket är sant. Från kommunhåll påpekar man att större enheter skapar större avstånd till beslutsfattarna och minskar demokratin, vilket uppenbart också är sant. Dessutom framför man att det är odemokratiskt att staten tvingar kommunerna, och därmed kör över de demokratiskt valda fullmäktigeförsamlingarna, vilket även är ett bra argument. Det finns en poäng i alla de här argumenten. Men de tar bara fasta på någon enskild aspekt. Samtidigt får man känslan av att alla debattörer är mest intresserade av att skydda eller stärka något av redskapen (som att fritt kunna bilda partier, öppenhet, föreningsfrihet, fri press, fri debatt och fristående domstolar), inte demokratin. Dessutom vill man stärka det redskap som man själv har kontroll över, vilket smular sönder trovärdigheten. Regeringen har definitivt ett uppdrag att stärka demokratin på olika nivåer i landet, men att

man kommenderar ihop kommunerna, betyder samtidigt att man stärker sin ställning och kapar åt sig mera makt. Det är svårt att se att det ökar demokratin, trots att man kan avskaffa kommunalförbunden och andra samarbetsarrangemang. Kommunernas argumentation är å ena sidan oantastlig – större kommuner ökar avståndet till beslutsfattarna, men samma kommunala beslutsfattare som i förhållande till regeringen kräver demokrati, kväver den inom sin egen kommun. För att ta två exempel: malaxpolitiker, som i debatten kring det s.k. kommunupproret, högljutt kräver när demokrati, lyssnade inte på bergöborna när de ville bli en del av Korsnäs kommun, och vöråpolitiker som deltar i kommunupproret, uppvaktade även kommunministern för att österbyborna inte skulle få sin vilja igenom, trots att 80 procent av byn i en (inofficiell) folkomröstning velat bli överförda från Oravais (ingår i nybildade Vörå) till Nykarleby. Självfallet finns det många ärliga demokrater ute i kommunerna, men tyvärr skadas kommunupprorets trovärdighet av dem som på hemmaplan motarbetar demokratin. *Uppgifterna är från ett debattinlägg, skrivet av landsbygdsutvecklare Peter Backa på Svensk Byaservice, i Hufvudstadsbladet 22.9 och finns i sin helhet på tidningens nätupplaga under adressen <http://hbl.fi/opinion/lasares-brev/2011-09-22/demokratin-maste-ha-trovardiga-forsvarare>. Se även dagens ledare Kommunupproret växer sig starkare, skriven av Kenneth Myntti, i Vasabladet (21.9). Ledaren finns på tidningens nätupplaga under adressen <http://www.vasabladet.fi/Ledare/Story.aspx?linkID=172046>.*

”LOKALSAMHÄLLET ÄR STARKT PÅ 2030-TALET” – PROFESSOR HANNU KATAJAMÄKI BLICKAR IN I FRAMTIDEN

Lokalsamhället på 2030-talet är starkt i Finland och invånarna beslutar om hur närtjänster på deras bostadsområden ordnas och om principerna för planeringen av markanvändningen. Kommunen styr resurserna och ansvarar för centraliserade uppgifter, vilka förutsätter storhetens logik. Vid konkurrensutsättningar har kvalitetskriterierna poängterats med resultat att konkurrenskraften hos lokala företag och medborgarorganisationer förbättrats. Genom lokal organisering har multiplikatoreffekter skapats och beslutsfattarna har lärt sig att förstå vilken betydelse effekterna har för lokala ekonomier. Inom förvaltningen har man kunnat utveckla ett tillvägagångssätt, i vilket effektivitets- och närhetsprinciperna förenas till en helhet som betjänar medborgare och företag. Landskapsförvaltningen upphörde i början av 2020-talet och kommunerna började ingå valperiodslånga ramavtal med centralförvaltningen, vilket berodde på att kommunerna i största delen av landet blev lika stora som landskapen. Man ansåg att det inte var ändamålsenligt att bilda stora, onaturliga regionförvaltningsenheter för långt ifrån medborgarnas och företagens vardag. Det mest naturliga sättet för kommunerna att utträta sina ärenden, är att vända sig direkt till centralförvaltningen. Specialsjukvården togs om hand av staten. Yrkehögskolorna och universitetet fusionerades på 2020-talet till ett enhetligt högskolesystem – ”Finlands universitet”. Den centraliserade livsmedelsindustrin, som tidigare bestod av enorma matfabriker, upplöstes, medan jordbruket, som var baserat på familjeodlingar, hotade att upphöra. EU:s gemensamma jordbrukspolitik lades ner i början av 2020, eftersom den hamnade i en återvändsgränd under programperioden 2014-2020, vilket var en lättnad för Finland där jordbruket var nästan i likvidationstillstånd. *Uppgifterna är från ett av två långa inlägg (18 och 19.9), skrivna av professorn i regionalvetenskap vid Vasa universitet Hannu Katajamäki, i Vasabladet. Katajamäki ger reflektioner om Vasaregionens historia och framtid – En plats för ett gott liv och Glimtar av framtiden. Texten ovan hänförs till vad som nämns i det senare inlägget på nationell nivå. Båda texterna finns som en text (på finska) på Katajamäkis blogg på http://blog.uwasa.fi/aluekehitys/hyvan_elaman_paikka/.*

LÄS ÄVEN DETTA

Norska regeringen anser sig ha lång meritlista över insatser i landets regionutveckling

Den sittande norska rödgröna regeringen anser sig i dagsläget ha en lång meritlista över insatser riktade till landets regioner och utsatta områden - insatser som de menar har haft en avgörande skillnad på utvecklingen. Som speciellt lyckosamma insatser under åren 2005-2011 nämner man från Kommunal- och regionaldepartementet differentierade arbetsgivaravgifter i norr, en höjning av de specifikt avsatta medel riktade till glesbygdsregioner, samt regionala utvecklingsåtgärder. Men de här satsningarna har även fått stöd av specifika åtgärder som innovation, entreprenörskap, samt hjälp till att starta näringslivsfonder, vilka enbart riktats till kommunsektorn. *Uppgifterna är från en artikel i Gränsbrytning – Nyheter om regioner och regional utveckling i Norden (13/2011), skriven av dess chefredaktör Per Holmström. Se även pressmeddelandet från (6.9) Kommunal- och regionaldepartementet under webbadressen <http://www.regjeringen.no/nb/dep/krd/pressesenter/pressemeldinger/2011/--regjeringa-har-styrkt-distrikts--og-re.html?id=654080>.*

Skördefest och Matfest lockade tiotusentals besökare

Över 19 000 besökare gästade *Skördefesten på Åland* (16-18.9), <http://www.skordefest.ax>, som återigen blev en succé med nytt besöksrekord. Ålänningarna går man ur huset och *Skördefesten*, den fjortonde, lockar besökare även från fastlandet och Sverige. Det är miljöerna, människorna och maten som är hemligheten bakom succén. *Skördefesten*, som består dels av Öppna Gårdar, och dels av Marknaden, arrangerades av Ålands Landsbygdscentrum i samarbete med Ålandstravet. Årets tema var *Ungt entreprenörskap på landsbygden*.

Matfesten i Österbotten, <http://matfesten.fi>, den första någonsin, lockade ut folk i skördetiden med måltiden, skörden och hantverket som huvudteman. Många måltidsförsäljare överraskades av besökarnas hunger och vissa var tvungna att stänga sina kök tillfälligt för att hinna fylla på förråden. Under två dagar (16-17.9) besökte totalt 13 000 personer *Matfestens* tre platser – Kaserntorget i Vasa, Öjskogsparken i Närpes och Rosenlund/Aspegrens trädgård i Jakobstad, uppskattar arrangörerna som var Företagshuset Dynamo i samarbete med Juthbacka Kulturcentrum och Österbottens svenska producentförbund (Österbottens Tidning 20.9).

Skärgårdens Skördefest i Åboland, <http://www.skordefest.fi/>, ordnades för fjärde gången i ordningen (17-18.9). På lördag hölls marknad – i Kimito, Nagu och Gamla Malmen i Pargas – där man kunde köpa olika produkter, bl.a. äppel, hantverk, fårkött och fårfallar, blommor och skärgårdsbröd, och på söndag ”öppna gårdar” där man kunde bekanta sig med vad gården eller företaget producerar, samt träffa producenterna och deras djur. Evenemanget, som hade temat *Skärgårdskultur och mat*, arrangerades av är Region Åboland, Åbolands Fiskarförbund, Finska Hushållningssällskapet, Åbolands Svenska Lantbruksproducentförbund och Åbolands hantverk rf. *Uppgifterna om Skördefesten på Åland är delvis från dess hemsida (se ovan) och om Matfesten i Österbotten delvis från en artikel, skriven av Malin Henricson, i Österbottens Tidning (20.9). Mer om evenemangen finns rikligt rapporterat i Landsbygdens Folk (23.9).*

Pernå skärgård får snabb webbuppkoppling

Ett projekt för att hela Pernå skärgård i Stor-Lovisa, östra Nyland skall få tillgång till snabb Internetförbindelse har startat. Vattenandelslagen i området har nu enats om att gemensamt grunda en ny förening, Pernå Skärgårdsnät r.f, som har som mål att skapa en plan för ett fibernät som skulle nå alla byarna i området. Det är sammanlagt fråga om ett tusental hushåll, och tanken är att senare grunda ett aktiebolag med vattenandelslagen som delägare. Projektet inleds med ett informationsmöte för intresserade inkommande söndag. *Uppgifterna är från webbplatsen svenska.yle.fi och finns på <http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=225878>. Teknologie doktorn i datateknik och bonden Nisse Husberg kommer att vara med på mötet 25.9 i Isnäs och berätta om deras fibernät i Hindersby, Åtta år fibernät. Se webbadressen*

<http://www.isnasbyarad.fi/blog/1316506052/>.

Stor Slow Food Festival med kock-kändisar hålls i Fiskars under veckoslutet

Närmatproducenter, restauranger och andra mataktörer från västra Nylands tio kommuner samlas i Fiskars bruk under Slow Food Västnylands andra närmatmarknad som arrangeras i helgen, 1–2.10. Efter fjolårets succé med ca 7 000 besökare och livlig kommers satsar man i år ännu mer. Ordförande Diana Lindholm väntar minst 10 000 besökare. Närmatmarknaden är stommen i årets *Slow Food Festival*, där det blir mycket matlagning, smakprov och kringaktiviteter. På programmet finns ”Den hemlige kocken” Mats-Eric Nilsson från Sverige, kocken Michael Björklund från Åland som ger ut sin första kokbok *Min nordiska mat*, samt debatter och diskussioner, bl.a. Nylands svenska producentförbunds debatt om närmatproduktion. Ytterligare ordnar tidningen Västra Nyland en aktuell debatt. Bygdens egen son Paavo Turtiainen, känd som Ingrid Bergmans butler, hoppas komma och visa hur han bjuder på nordisk mat med stil i New York, där han har ett exklusivt cateringföretag. Niko Tuominen från Svartå slott gör efterrätter, hans chef Christine Linder talar om jakt, medan Nokkas köksmästare Ari Ruoho har lovat göra närmat på s.k. skräpfisk. Vidare deltar Raseborgs stad i festivalen med temat *mat och skola*, medan marthorna delar ut sin nya matkulturskrift, som är en resa genom Svenskfinland med olika matpåverkare. För musiken står Steel Pan Lovers, samt och Sås och Kopp. Det kommer även att finnas gott om levande djur på plats, bl.a. koraserna Highland cattle och Simmental. Lektor Jarmo Åke håller föredrag om Slow Food på engelska, och så har även Slow Foods grundare, den italienske journalisten Carlo Petrini, inbjudits. Bussar kommer att köra konsumenterna till festivalen från Kiasma i Helsingfors och från Karis järnvägsstation. *För mer om festivalen kontakta ordförande Diana Lindholm för information på mobil 0500 776 156 eller e-mailadress diana@backers.fi, Bitte Westerlund för press och program på mobil 040 524 7743 eller e-mailadress bitte.westerlund@gmail.com, Pontus Berglund för producentärenden på mobil 040 53 17 451 eller e-mailadress pontus@slowfoodvastnyland.org, samt Tuula Kleiman för festivalärenden på e-mailadress tuula.kleiman@gmail.com.*

Slow Food är en stadigt växande internationell rörelse med allt fler lokalavdelningar eller convivier som de kallas. Convivier finns i dag i 153 länder med över 100 000 medlemmar. Rörelsen, som gör sig synlig genom föredrag, provsmakningar och manifestationer för mat som är god, ren och rättvis, arbetar internationellt för ekologisk produktion, bevarandet av lokala och regionala matkulturer. År 2009 startade Slow Food Västnyland och den första storsatsningen på lokal matkultur var alltså förra hösten på Mangs Gård i Ingå. Slow Food Västnyland finns på Facebook, se <http://www.facebook.com/pages/Slow-Food-V%C3%A4stnyland/150792198277443>.

Landsbygdens turismutvecklare håller träff i Helsingfors

Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) temagrupp för turism håller träff, *Maaseudun matkailukehittäjien ajankohtaispäivä*, 12.10 i Gamla studenthuset, Helsingfors kl. 12-17. Under tillfället tar man bl.a. upp aktuellt från MEK:s (Centralen för turistfrämjandets) forsknings- och utvecklingsverksamhet, välfärdsturismens produktrekommendationer, projektet *Homestay - Kotimajoituskonseptin kehittäminen maaseudulle*, hur framtiden ser ut för landsbygdsturismen och så håller man även verkstäder. *Hela programmet och anmälningsuppgifter, bindande anmälan senast 27.9, finns (på finska) under adressen http://www.maaseutupolitiikka.fi/files/1873/MMK_ohjelma_12102011.pdf.*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net . Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi . Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
--